

* ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ *

Η ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ : ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ο κ. Ι. Σταυρόπουλος συνεχίζων εις τὸν «Νουμᾶν» τῆς 24ης Αὐγούστου τὰ «Ὄνοματολογικά» του γράφει τὰ ἐξῆς ἐνδιαφέροντα διὰ τὸ ὄνομα Βενιζέλος.

«Αὐτὸ τὸ ὄνομα ὁ Γρ. Καμπούρογλου τὸ θέλει ἀπὸ Buon Angelo κ' ὁ Μπούτουρας ρωτᾷ μὴπως εἶνε ἀπὸ Venisa (Βενετία, Venise εἶνε Γαλλικὰ καὶ Venezia Ἰταλικὰ) μετὰ τὴν κατάληξιν — ello. Πέρου στὴν «Λαογραφία» εἶπα κ' ἐγὼ μιὰ γνώμη, ὅτι μπορεῖ νάγινε ἀπὸ Benigno — Μπενᾶς — Μπενίτσης — Μπενιτσέλος, μὰ δὲ μένω εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτὴ τὴ γενεαλογικὴ ἀλυσίδα (ὅπως δὲ μένω εὐχαριστημένος, κ' ἂν δεχθῶ ὡς πρωτότυπο τὸ συχνὸ στὴν Παλιὰ Ἀθήνα Μπενάρδος) κ' οὔτε βοήθα ὡς τώρα, τίποτε πιθανώτερο. Ἐδῶ θέλω μόνον νὰ σημειώσω μιαν ὑπόψια μου, ποῦ μπορεῖ νάγινε κ' ἀνόητη. — Μήπως τὸ Βενι αὐτὸ, δηλαδὴ τὸ Μπένι εἶναι τὸ ἐβραϊκὸ κ' ἀραβικὸ μπεν (καὶ ἴμν) ποῦ σημαίνει γιός;»

Θὰ ἴτο νόστιμον, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἂν μετὰ τοὺς Ἀρμενίους, ἐπρόβαλαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Ἀραβες διεκδικούντες τὸν κ. Βενιζέλον.

Ἐφ η μ. «Ἐθ ν ος»

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀθήνα, 20 Αὐγούστου 1919.

Ἀγαπητὲ Νουμᾶ,

Ἄν πρόκειται βέβαια ν' ἀπατήσω σὶς λιβελλογράφου τοῦ κ. Γιάννη Ἀποστολάκη ποῦ μετὰ τὸν τίτλο «Ἡ Κοιτικὴ», ἠάηκε τὴν τελευταία σ' ἓνα ἀπὸ τὰ περιοδικά. Γιὰ τὸν κόριο αὐτὸν ἀρμολογεῖ ἡ σιωπὴ κ' ἡ περιφρόνησι, ὄχι μόνον ἀπὸ μένα, ἀλλὰ κ' ἀπὸ τοὺς ἐκείνους ποῦ παρακολουθοῦν ἢ καταγίνονται μετὰ τὰ νεοελληνικὰ γράμματα. Θὰ ἴταν ἄρεπο ἂν ἀπὸ τὴν ἀφορμὴ αὐτὴ ξεκινοῦσε κανεὶς γιὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ποιητικὸ ἔργο ποῦ ἔδωσε ἀφορμὴ σὶς λιβελλογράφου, μιλιῶντας ἀκόμα μιὰ φορὰ γιὰ τὴ θεοὶ ἀρμονία ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὸν ποιητὴ τοῦ «Γάγον» καὶ τῆς «Τρισύγνης», τῆς «Φοινικιάς» καὶ τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου.» Ἡ, δείχνοντας ποιῆς εἶναι οἱ μορφῆς ἐκεῖνες τῆς ζωῆς ποῦ ἀντιχρυστοῦν μέσα σὶς ποιητικὸ αὐτὸ ἔργο, κ' ἂν τις μορφῆς αὐτῆς δὲ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐκφράσῃ συντομικατὰ μετὰ τὸ ἀκόλουθα λόγια: τ' ἀνθρώπινο πάθος κ' ἡ διανοητικὴ ὁμορφιά!

Ἀλλὰ τὸ λιβελλογράφημα αὐτὸ, ἐχθὸς ἀπὸ τὴν χυδαία του ἀποψη, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ κοινονοσοσύριξη καὶ ποταπὴ μικρολογία, ἀπὸ μιὰ ἀηδὴ διάθεσι εὐφρολογίας λιμοκονιόρου τῶν χαρτείων, ἀνακατεμένη ἐπιδέξια μετὰ μερικὰ μεταφυσικὰ ἀουραριστιὰ καὶ φιλοσοφικὸς ἔρους. Εἶνε θγαλιμένο ἀπὸ τὴν πένα τοῦ ἴδιου ἐκεῖνου ἀνθρώπου, ποῦ ἀφοῦ ἔγραφε μερικὰ μεταφυσικὰ προγράμματα γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐλικρατῆσῃ ὁ δημοτικισμὸς σὲ κάθε σκέψη καὶ πράξι τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς, εἶχε τὴν ἀναίδειαν

νὰ βγῆ νὰ σαρκῶσῃ, μετὰφυσικὰ πάλι ἐπιχειρήματα, τὸ σῦλλογο ποῦ θέλησε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ σπὸν κλάδο τῆς παιδείας. Κ' ὁ κύριος αὐτὸς ποῦ ἔχει τὴν ἀξίωση νὰ ὀνομάζεται καὶ κριτικὸς τῆς φέρτης, ἀφιερώνει ὀλόκληρο αὐτὸ τὸ χυδαϊολόγημα σ' ἓνα πνευματικὸ ἐργάτη, σ' ἓναν ποιητὴ ποῦ φέρνει τ' ὄνομα τοῦ πατέρα μου.

Ὁ ἴδιος αὐτὸς κύριος παρονοιάζει καὶ τὴν ἀφέλεια νὰ μᾶς κάνει λόγο γιὰ τὴν ὑπογράψωσιν ποῦ ἔχει κάθε ἄτομο μέσα στὴ ζωὴ νὰ στέκεται σὶς γερὰ θεμελίωσιν τῆς ἀπλῆς λογικῆς καὶ ἠθικῆς!.. Καὶ δὲ θάγραφα τὸ γράμμα μου αὐτὸ ἂν δὲν ἴταν νὰ πῶ ὅτι ἓνας ἀνθρώπος ποῦ τοῦμᾶ, μετὰ τὸν τρόπο ποῦ ἔδειξε, νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ἀντικεινικὴν ἀρετὴν τοῦ συγγραφέα Παλαμῶ, ἂν δὲν ἴταν νὰ πῶ ὅτι ἓνας τέτοιος ἀνθρώπος εἶναι γιὰ φτύσιμο!

Θὰ μοῦ κάνετε μεγάλη ἐκδοῦλεσι ἂν δημοσιεύσῃτε τὸ γράμμα μου σὶς φύλλο σας.

Ὁλος δικὸς σας

ΛΕΑΝΤΡΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι,

Συνωδῶ τῆ ὑπ' ἀριθ. 2275 ἐ. ἔ. πράξει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκμίσθωσις τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων Κηρισσοῦ καὶ Γιαννοῦλας ὡς καὶ τῶν παρὰ τὸν Ἅγιον Δανιὴλ ἐκχυνομένων ἐκ τῆς πόλεως ἀκαθάρτων τοιοῦτων κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 4886 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν ὧν γινώσιν λαμβάνωσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Δήμου. Πρῶτη προσφορὰ ὀρίζεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ε. Κακούρη δι' αἰτήσεως προσφερθεῖσα, ἐκ δραχ. 33,810 ἐτησίως.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν μᾶ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δημαρχείου ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν προσεχῆ Τετάρτην (4 Σεπτεμβρίου 1919) καὶ ὥραν 11—12 π. μ. τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἐγκρισίαν τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομάρχου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27ῆ Αὐγούστου 1919.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων
Σ. ΠΑΤΣΗΣ

ΗΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 78 τῆς 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας αὐτοῦ,

Προκηρύσσει

διαγωνισμὸν πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν δι' ἐπιτελεστικὰς σπουδὰς τριῶν διπλωματούχων τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν καὶ τριῶν τῆς τῶν Μηχανολόγων — Ἡλεκτρολόγων.

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκταὶ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1919.

Περισσότερας πληροφορίας δύνανται νὰ λαμβάνωσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι κατ' ἐκδίωξιν 11 — 12 εἰς τὴν γραμματεία.

Ὁ Διευθυντής
Α. Σ. ΓΚΙΝΗΣ